

L'Olot torna a ser equip de Tercera

La Unió Esportiva Olot encadena el seu tercer ascens consecutiu i en tres anys passa de jugar a Primera Regional a fer-ho a Tercera Divisió. Els jugadors de Nitus Santos no fallen i superen el filial del Gramenet en el partit decisiu

OLOT | J.LL. PONCE/J. GUIRADO

L'Olot va tornar a fer història. Davant de gairebé un miler de persones, la Unió Esportiva Olot va encadenar el tercer ascens consecutiu i ja pot dir amb veu alta i amb orgull que l'any que ve jugaran a la Tercera Divisió. Divuit anys després d'aquell equip de Miquel Soler i Albert Forcadell el club de La Garrotxa retorna a Tercera Divisió. Si la setmana anterior no va poder ser, aquesta va ser la bona. El Tàrrega no va fallar, però el Rubí va empatar a dos gols amb la Rapitenca. Per tant, la combinació de resultats era possible. Només quedava que l'Olot no fallés. I no va fallar. Una magnífica primera part dels de Nitus Santos va poder deixar sentenciat el partit amb jugades que van merèixer acabar als fons de la porteria a més del gol veterà migcampista Carles Villaplana ens els primers compassos del partit.

Els jugadors de Nitus Santos, gràcies a una magnífica combinació ofensiva van inaugurar el marcador. El lateral Jordi Freixa va posar una pilota d'or al cap de Villaplana que va rematar plàsticament en planxa davant d'un sorprès Diego que mai va saber d'on i com s'havia produït aquesta jugada tan bonica.

A partir d'aquí, el domini local va ser aclaparador encara que infructuós. Les ocasions que van tenir no van estar suficientment encertades. Els olotins van gaudir de fins a tres oportunitats manifestes de gol. En el minut 12, Carrer no va poder aprofitar una passada de Freixa des de la banda dreta. Deu minuts després, Sergi va xutar lleugerament desviat després de rebre l'assistència en una ben trenada jugada col·lectiva. I en el minut 37, Alonso tampoc va afinar el punt de mira i va rematar lleugerament desviat i van seguir igual en el segon temps, en què l'Olot va baixar un pèl la guàrdia i, a pesar que va buscar la porteria, no la va trobar. Això va fer que els barcelonins es creïessin i juguessin més a l'atac cercant el gol de l'empat però sense crear ocasions ni de lluny ni de prop. La majoria d'accions van ser neutralitzades pel porter Aleix.

El joc visitant afavoria la línia de contenció local que com és de suposar, amb un resultat tan ajustat, patint de debò per si es produïa el gol que els impedís celebrar el tercer ascens consecutiu. Una gesta, conduïda per Santos, que va començar a Primera Regional, després a Regional Preferent i aquest any ha culminat amb el tercer ascens seguit que els ha dut fins a Tercera. A més, s'ha de sumar que en les últimes dues temporades l'Olot s'ha proclamat campió amb el porter menys golejat: Albert Reig; i el màxim golejador: Robert Fernández. Al final, els gairebé un miler d'espectadors que estaven al camp Municipal no van deixar el seu seient ja que amb el xiulet final es va desbordar l'alegria amb l'esclat de les traques i un òmnibus que els esperava a la sortida del camp per portar-los pels principals carrers d'Olot en la rua festiva. Abans d'això, els jugadors van realitzar dues voltes al camp agraint al públic incondicional el seu suport durant tota la lliga. Durant la celebració, els jugadors de l'Olot es van posar una samarreta commemorativa on posava en una banda: Compromís realitzat; i a l'altra, en honor al crit d'ànim de l'aficionat Joan Carrús: "Aaaaaah Olot".

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/esports/2011/05/16/lolot-torna-equip-tercera/487312.html>